

Såfremt lovgivningsmagten føler sig kaldet til (direkte eller indirekte) at indføre maximale grænser for danske industrivirksomheders indtjening — hvilket under de herskende liberale handelsforhold og den deraf følgende effektive konkurrencemekanisme turde være unødvendigt — da er det, allerede af hensyn til pkt. a. ovenfor, absolut nødvendigt at en sådan grænse ikke sættes lavere end en rimelig procentdel af netto-omsætningen, eksempelvis 15 pct.

Såfremt det synspunkt akcepteres, at en løbende økonomisk konsolidering og inve-

stering i effektivisering er en forudsætning for også fremtidig konkurrenceevne, da følger heraf, at en fornuftig indtjening bør opmuntres, og ikke kriminaliseres.

Sluttelig skal anføres, at en regel som den omhandlede på længere sigt vil virke forvridende på konkurrence mellem virksomheder der besidder fast ejendom og virksomheder der ikke besidder fast ejendom. De stigende vurderinger af fast ejendom giver førstnævnte en „gratis“ forøgelse af egenkapitalen og derved tilladelse til større indtjening.

Forventet statusopgørelse pr. 28. februar 1974.

Aktiver

Kasse- og girobeholdning ...	5.000,-
Debitorer	725.000,-
Varelager, igangv. arbejder .	1.900.000,-
Instrumenter, maskiner, inventar	168.000,-
	<u>2.798.000,-</u>

Passiver

Kassekredit (max. 250.000,-)*)	165.000,-
Eksportkreditlån (max. 300.000,-)	300.000,-
Autolån	18.000,-
Kreditorer	975.000,-
Afsatte lønninger og feriepenge	100.000,-
Skyldig A-skat	85.000,-
Skyldig salgsprovision	70.000,-
Lån fra aktionærer	335.000,-
Skattem. nedskrivn. af lager	450.000,-
Egenkap. (Aktiekap., reserver, gevinst- og tabskt.)..	300.000,-
	<u>2.798.000,-</u>

Til folketingets erhvervsudvalg.

*) Baseret på sikkerhedsstillelse fra aktionær.